

Μια ράμπα για τις λέξεις, μια πόρτα για τις ιστορίες

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ευαισθητοποίησης για την Προσβασιμότητα,¹ σας προσκαλούμε σε μια μικρή εξερεύνηση με τα φτερά της φαντασίας.

Τι θα γινόταν

- ✓ Αν μια ράμπα μιλούσε;
- ✓ Αν ένας ανελκυστήρας έγραφε χαϊκού;
- ✓ Αν ένα λευκό μπαστούνι είχε χιούμορ;
- ✓ Αν οι λέξεις χωρούσαν όλους τους τρόπους με τους οποίους κινούμαστε, επικοινωνούμε, αισθανόμαστε και υπάρχουμε;

Σας καλούμε να γράψετε ένα παραμύθι ή ένα ποίημα (χαϊκού, λίμερικ, τάνκα, σονέτο ή σε ελεύθερο στίχο) με θέμα την προσβασιμότητα, τη συνύπαρξη και τη διαφορετικότητα.

Δεν ψάχνουμε «τέλειες» ιστορίες. Ψάχνουμε ιστορίες που ανοίγουν πόρτες και ποιήματα που κάνουν χώρο για να περάσουν όλοι και όλες.

Μπορεί το κείμενό σου να είναι αστείο, τρυφερό, αλλόκοτο, φανταστικό, σουρεαλιστικό, παιχνιδιάρικο ή και όλα μαζί.

Μπορεί ένας δράκος να χρειάζεται υπότιτλους...

Ένα σαλιγκάρι να διαμαρτύρεται επειδή όλοι βιάζονται...

Μια πόλη να ανακαλύπτει πως τα σκαλιά κουράστηκαν να είναι παντού...

Ένα ποίημα να χωρά σε τρεις ανάσες ή σε τρεις κόσμους...

Το μόνο που ζητείται είναι να γράψουμε με φαντασία, ευαισθησία και σεβασμό, αποφεύγοντας στερεότυπα ή διακρίσεις.

Γιατί η προσβασιμότητα δεν είναι «ειδική υπόθεση»· είναι ένας τρόπος να φτιάξουμε έναν κόσμο όπου κανείς και καμιά δεν μένει έξω από την ιστορία.

¹ Η Παγκόσμια Ημέρα Ευαισθητοποίησης για την Προσβασιμότητα είναι μια ημέρα ευαισθητοποίησης που εστιάζει στην ψηφιακή πρόσβαση και συμπερίληψη. Λαμβάνει χώρα την τρίτη Πέμπτη κάθε Μαΐου.

Ακολουθούν διευκρινίσεις για τα ζητούμενα...

Το **παραμύθι** είναι μια αφηγηματική μορφή προφορικής ή γραπτής λογοτεχνίας, που ανήκει στη λαϊκή παράδοση και χαρακτηρίζεται από φανταστικά στοιχεία, αρχετυπικούς ήρωες και μια σαφή ηθική ή διδακτική διάσταση. Συνήθως τοποθετείται «σε έναν χρόνο αόριστο» και «σε έναν τόπο μακρινό», λειτουργώντας ως συμβολικός χώρος δοκιμασιών, μεταμορφώσεων και ενηλικίωσης.

Το **χαϊκού** είναι σύντομη ιαπωνική ποιητική φόρμα τριών στίχων με συλλαβική δομή 5-7-5. Εστιάζει σε μια στιγμιαία εικόνα της φύσης ή της εμπειρίας, αποδίδοντας μια αίσθηση παρόντος, σιωπής και υπαρξιακής πυκνότητας, χωρίς ρητό σχολιασμό.

Το **λίμερικ** είναι σύντομο χιουμοριστικό ποίημα πέντε στίχων με ρυθμικό σχήμα ομοιοκαταληξίας AABBA. Χαρακτηρίζεται από παιχνιδιάρικο, συχνά παράλογο ή σατιρικό περιεχόμενο, με έντονη έμφαση στην ανατροπή και την ευφυή γλωσσική οικονομία.

Το **τάνκα** είναι ιαπωνική ποιητική μορφή πέντε στίχων με συλλαβική δομή 5-7-5-7-7. Σε σχέση με το χαϊκού, επιτρέπει μεγαλύτερη συναισθηματική ανάπτυξη και στοχασμό, συχνά συνδυάζοντας εικόνα και εσωτερική εμπειρία ή συναισθηματική μετάβαση.

Το **σονέτο** είναι ποιητική φόρμα 14 στίχων, συνήθως σε ιαμβικό πεντάμετρο, με συγκεκριμένες ομοιοκαταληξίες (π.χ. ιταλικό ή σαιξπηρικό σχήμα). Χαρακτηρίζεται από δομημένη ανάπτυξη ενός θέματος, συχνά με διαλεκτική αντίθεση (πρόβλημα, ανατροπή ή θέση-αντίθεση-συμπέρασμα) και έντονη λυρική συμπύκνωση.

Ο **ελεύθερος στίχος** είναι ποιητική μορφή χωρίς σταθερό μέτρο, ομοιοκαταληξία ή προκαθορισμένη στροφική δομή. Βασίζεται στον ρυθμό της γλώσσας, στην εσωτερική μουσικότητα και στη συντακτική/σημασιολογική οργάνωση του λόγου, επιτρέποντας μεγάλη εκφραστική ελευθερία και πειραματισμό.

Κι αν σου άρεσε που χρωμάτισες το σκίτσο, να ακόμη ένα...

Η Επιτροπή Προσβασιμότητας ΤΘΣ
Μαρία Μικεδάκη
Κατερίνα Κωστή